

ského. Jako senior Bratří ve vyhnanství měl odvahu odvodit poslední důsledky z bratrského pojmu jednot a církve. Vlastní své Jednotě směle upřel existenční jen sebezáchovné právo; její odkaz hleděl předat a uplatnit v širším celku reformačních církví, ano i všeho lidstva, a to i za cenu jejího zániku. Nečinil tak z únavy. Přál si, aby Jednota bratrská zpečetila svou služebnost pohotovostí k poslušné smrti.

Nic nevyhledávám pro svou církev, které již není;

ani pro sebe, který jsem na pokraji hrobu;

nýbrž pro tebe, společná matko, církvi obecná,

kterouž tak miluji a ctím,

že bych ti aspoň trochu zlepšení přál...

Jediného Krista se přidržuji zároveň s těmi,

které mi dal za vůdce, nebo mne jim.

[Napomenutí církvím, 1660.]